

det fradragsfri Beløb beregnes, men skal lægges til den Rente, der findes angivet i Tabellens Indtægtsskala, ligesom dette nu sker med Hjælpeløshedstillægget efter § 40, Stk. 2, og Børnetillæggene efter § 40, Stk. 4. Denne Ændring har ingen Virkning for de Invaliderrentenydere, hvis Indtægt er under det ændrede fradragsfri Beløb (40 pCt. af det nuværende Grundbeløb for Aldersrenten). De Rentenydere, hvis Indtægt derimod ligger mellem den nye fradragsfri Grænse og 500 Kr. derover — hvor 60 pCt. af Indtægten fradrages i Renten, jfr. § 41, Stk. 2 —, vil ved denne Ændring faa en Rentenedsættelse paa 60 pCt. af 40 pCt. af Invaliditetstillægget. For Hovedstadens Vedkommende, hvor Nedsættelsen er størst, betyder dette for Ægtepar, naar begge Ægtefæller er renteberettiget — af denne Gruppe findes der kun meget faa —, en aarlig Nedsættelse paa ca. 43 Kr., og for enlige og for Ægtepar, hvoraf kun den ene er renteberettiget, en aarlig Nedsættelse paa ca. 21 Kr. For Rentenydere, hvis Indtægt ligger mere end 500 Kr. over den nye fradragsfri Grænse — saaledes at overskydende Indtægt fradrages fuldt ud, jfr. ligeledes § 41, Stk. 2 —, vil Ændringen betyde en Rentenedsættelse, der svarer til fulde 40 pCt. af Invaliditetstillægget, altsaa for Ægtepar 72 Kr. og for enlige 36 Kr.; denne Nedsættelse faar dog ingen Virkning for Rentenydere, hvis Indtægt i Forvejen er saa høj, at Renten kun udbetales med  $\frac{1}{3}$  af Grundbeløbet.

Om denne Ændrings *Betydning for de enkelte Rentenydere* kan paa Grundlag af et Materiale fra Hovedstaden pr. 31. Marts 1936 oplyses følgende:

Der fandtes ca. 4 500 Invaliderrentenydere. Indtægt under den ændrede fradragsfri Grænse havde 3 110 Rentenydere, hvis Forhold altsaa ikke paavirktes af Ændringen. Af Resten, 1 390, havde 630 saa stor en Indtægt, at Renten blev ydet med  $\frac{1}{3}$  af Grundbeløbet. Herefter vil der kun blive Tale om en Nedsættelse for 760 eller 17 pCt. af Rentenyderne. For disse vil den samlede aarlige Rentenedsættelse gennemsnitlig blive ca. 25 Kr. 75 Øre eller ca. 2 Kr. pr. Maaned, og da Rentebeløbene pr. 1. April 1938 vil blive reguleret efter Pristallet i Henhold til Folkeforsikringslovens § 85, vil der efter de i det nævnte Materiale foreliggende Oplysninger praktisk talt kun blive 113 Rentenydere, der kommer til at mærke Nedsættelsen. Da *Nedsættelsen* for disse *113 Rentenydere i alt kun er 400 Kr. aarlig*, vil der altsaa praktisk talt ikke blive Tale om nogen Nedsættelse af Renten.

Paa Grundlag af Oplysninger, modtaget fra Direktoratet for Sygekassevæsenet, mener man at kunne slutte, at ca. 4 200—5 200 Rentenydere uden for København vil faa en Rentenedsættelse, der uden Regulering efter Pristallet vil beløbe sig til 2—3 Kr. maanedlig, bortset fra Ægtepar, hvor begge Ægtefæller oppebærer Rente. Denne Gruppe er imidlertid meget faatallig; Rentenedsættelsen vil her højst udgøre 5 Kr. mdl. Under Hensyn til, at en Regulering efter Pristallet vil finde Sted, mener man imidlertid at kunne regne med, at der praktisk talt heller ikke uden for København vil fremkomme nogen mærkbar Nedsættelse af Renten, selv uden Gennemførelsen af det nedenfor under Nr. 2 nævnte Forslag om Kompensation herfor. Det maa herved erindres, at de Rentenydere, der overhovedet faar en Rentenedsættelse, i første Række er Personer, der har *Indtægter ud over Renten af andet end Arbejde*, altsaa navnlig invaliderrentenydere, Hustruere, der forsørges af deres Mænd. Desuden vil ogsaa nogle Aldersrentenydere, der efter den 1. Oktober 1933 er overgaaet fra Invaliderente, blive ramt af Nedsættelsen; men da formentlig kun faa af disse har væsentlige Indtægter ud over det fradragsfri Beløb, vil denne Ændring næppe heller faa praktisk Betydning for disse Rentenydere.

*Finansielt* mener man at kunne regne med, at Ændringen af Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 1, vil medføre en Besparelse paa ca. 150 000 Kr. aarlig, saaledes at dette Beløb vil staa til Raadighed til Ydelse af de forskellige Beløb, der skal anvendes dels til at foretage en saadan Afrunding opad af de Tillæg, der skal ydes til andre Rentenydere — jfr. herved Bemærkningerne foran Side 3 og til Forslagene nedenfor under Nr. 3—4 —, at man i Stedet for at indføre lige saa mange Tillæg, som der er Forskelle mellem Grundbeløbene, kan nøjes med saa faa Tillæg som muligt, dels til Invaliderrentenydere med Arbejdsindtægt, jfr. nedenfor under Nr. 2.

2. Samtidig med foranstaaende Regler vil man foreslaa, at Bestemmelsen i § 41, Stk. 3, Nr. 4, hvorefter der ved Indtægtsberegningen for Invaliderrentenydere i alle Tilfælde skal bortses fra Indtægt ved personligt Arbejde, for saa vidt angaar et Beløb af indtil 60 pCt. af Rentens Grundbeløb, ændres saaledes, at der skal bortses fra Indtægt ved personligt Arbejde, for saa vidt angaar et Beløb svarende til Rentens fulde *Grundbeløb*.